

507/923 - عَنْ عَمْرُو بْنِ تَعْلِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَيَ بِمَالٍ، أَوْ سَيْئٍ، فَقَسَمَهُ، فَأَعْطَى رِجَالًا وَتَرَكَ رِجَالًا، فَبَلَغَهُ أَنَّ الَّذِينَ تَرَكَ عَنْهُوا، فَحَمِدَ اللَّهُ ثُمَّ أَشْتَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَّا بَعْدُ، فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَعْطِي الرَّجُلَ، وَأَدْعُ الرَّجُلَ، وَالَّذِي أَدْعُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الَّذِي أَعْطَى، وَلَكِنْ أَعْطَى أَقْوَامًا لِمَا أَرَى فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْجُرْعَ وَالْهَلَعِ، وَأَكَلَ أَقْوَامًا إِلَى مَا جَعَلَ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْغِنَى وَالْخَيْرِ، فِيهِمْ عَمْرُو بْنُ تَعْلِبٍ»؛ فَوَاللَّهِ مَا أُحِبُّ أَنْ يُبَيِّنَ لِي بِكَلْمَةٍ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُمُرُ النَّعَمِ.

507.923 Амр ибн Тағлиб розияллоҳу анҳу бундай сўзлаб берди:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга мол ёки асирлар келтирилди. У зот уни тақсимладилар, кимларгадир бериб, кимларнидир қолдириб кетдилар. (Улуш) бермаган кишиларининг норози бўлганлари хабари у зотга етиб келди. У зот Аллоҳга ҳамду сано айтдилар, сўнг: **«Аммо баъд! Аллоҳга қасамки, албатта, мен бир кишига бериб, бир кишини қолдириб кетаман. Ҳолбуки, бермаганим мен учун берган кишимдан суюклироқ бўлади. Лекин баъзи одамларга уларнинг қалбларида сабрсизлик ва тоқатсизлик борлигини кўрганим учун бераман. Бошқа қавмларни эса қалбларига Аллоҳ солиб қўйган яхшилигу кўнгил тўқлигига топшираман. Амр ибн Тағлиб шулардандир»**, дедилар. Аллоҳга қасамки, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг (шу) сўзлари ўрнида ҳатто қизил туялар бўлишини ҳам истамасдим».

Манба: hadis.islom.uz

